

Αρχικοποιήσεις Μεταβλητών και Αντικειμένων

Initializers

- Στην Java, πριν την χρήση μιας μεταβλητής αρχέγονου τύπου, η μεταβλητή αυτή θα πρέπει να έχει αρχικοποιηθεί .
- Διαφορετικά ο μεταφραστής διαμαρτύρεται και βγάζει μήνυμα λάθους. Π .χ. :

```
int i;  
i = i++ ; // illegal
```
- Για την αποφυγή του προβλήματος αυτού , χρησιμοποιούμε μια ειδική ανάθεση *αρχικοποιητή* (initializer), με την οποία αρχικοποιούμε μια αρχέγονη μεταβλητή την στιγμή της δήλωσής της:

```
int i = 1;
```
- Εξαίρεση αποτελούν οι αρχέγονοι τύποι που είναι στοιχεία κάποιου αντικειμένου. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να μην αρχικοποιηθούν από τον προγραμματιστή *(τι τιμές παίρνουν τότε ;)*

Παράδειγμα

ΕΠΛ233

```
class Measurement {
    boolean t; char c; byte b; short s;
    int i; long l; float f; double d;
    void print() {
        System.out.println("Data type Initial value\n" +
            "boolean " + t + "\n" +
            "char " + c + "\n" + "byte " + b + "\n" +
            "short " + s + "\n" +
            "int " + i + "\n" + "long " + l + "\n" +
            "float " + f + "\n" + "double " + d);
    }
}

public class InitialValues {
    public static void main(String[] args){
        Measurement().print;
    }
}
```

Εκροή Παραδείγματος

```
C:\users\ep1233\eckel-code\c04>java InitialValues
```

```
Data type Initial value
```

```
boolean false
```

```
char
```

```
byte 0
```

```
short 0
```

```
int 0
```

```
long 0
```

```
float 0.0
```

```
double 0.0
```

- Το **char** αρχικοποιείται σε **null**.
- Επίσης σε **null** αρχικοποιούνται και όποια χειριστήρια αντικειμένων περιέχονται ως στοιχεία σε αντικείμενα .

Αρχικοποιήσεις Αντικειμένων

```
class Measurement {  
    boolean t = false;  
    char c = 'z';  
    byte b = 9;  
    short s = 0;  
    int i = f(s);  
    long l = 12;  
    float f = 2.3;  
    double d = 0.9;  
    void print() { }  
}}
```

- Αρχικοποίηση μπορεί να γίνει με κλήση μεθόδου.
- Οι παράμετροι που δικαιούμαστε να περάσουμε στην μέθοδο, πρέπει να έχουν ήδη αρχικοποιηθεί (αλλιώς λαμβάνουμε **exception**).

Κατασκευαστές (constructors)

ΕΠΑ233

Κατασκευαστές (constructors)

ΕΠΑ233

- Οι **constructors** είναι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την αρχικοποίηση ενός αντικειμένου κατά την στιγμή της δημιουργίας του.

Κατασκευαστές (constructors)

- Οι **constructors** είναι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την αρχικοποίηση ενός αντικειμένου κατά την στιγμή της δημιουργίας του.
- Δηλώνονται με το **ίδιο όνομα** με την κλάση στην οποία ανήκουν. Έτσι η ονομασία τους δεν χρειάζεται ιδιαίτερη διαχείριση, για αποφυγή τυχόν συγκρούσεων με άλλα ονόματα.

Κατασκευαστές (constructors)

- Οι **constructors** είναι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την αρχικοποίηση ενός αντικειμένου κατά την στιγμή της δημιουργίας του.
- Δηλώνονται με το **ίδιο όνομα** με την κλάση στην οποία ανήκουν. Έτσι η ονομασία τους δεν χρειάζεται ιδιαίτερη διαχείριση, για αποφυγή τυχόν συγκρούσεων με άλλα ονόματα.
- Οι κατασκευαστές δεν επιστρέφουν τίποτε, χωρίς ωστόσο να δηλώνονται με τύπο επιστροφής **void**.

Κατασκευαστές (constructors)

- Οι **constructors** είναι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται για την αρχικοποίηση ενός αντικειμένου κατά την στιγμή της δημιουργίας του.
- Δηλώνονται με το **ίδιο όνομα** με την κλάση στην οποία ανήκουν. Έτσι η ονομασία τους δεν χρειάζεται ιδιαίτερη διαχείριση, για αποφυγή τυχόν συγκρούσεων με άλλα ονόματα.
- Οι κατασκευαστές δεν επιστρέφουν τίποτε, χωρίς ωστόσο να δηλώνονται με τύπο επιστροφής **void**.
- Διευκολύνουν τον προγραμματισμό καθώς «ενοποιούν» ονοματολογικά την δήλωση και την αρχικοποίηση των κλάσεων και αντικειμένων.

Παράδειγμα constructor

ΕΠΛ233

```
class Rock {
    Rock() { // This is the constructor
        System.out.println("Creating Rock");
    }
}

public class SimpleConstructor {
    public static void main(String[] args) {
        for(int i = 0; i < 10; i++)
            new Rock();
    }
}
```

- Σε πολλές περιπτώσεις μια κλάση ορίζεται χωρίς κατασκευαστή. Στην περίπτωση αυτή (και μόνο), ο μεταφραστής ορίζει και καλεί έναν **προκαθορισμένο κατασκευαστή** (default constructor), ο οποίος **δεν δέχεται παραμέτρους**:

```
class Bird {
    int i;
}
public class DefaultConstructor {
    public static void main(String[] args) {
        Bird nc = new Bird(); // default!
        Bird nc = new Bird(1); // error!
    }
}
```

- Η αρχικοποίηση των στοιχείων του δημιουργούμενου αντικειμένου, γίνεται από τον προκαθορισμένο κατασκευαστή με μηδενικά και null χαρακτήρες.

Κατασκευαστές με παραμέτρους

- Ένας constructor μπορεί να δεχεται παραμέτρους, οι οποίες καθορίζουν περαιτέρω το πώς θα αρχικοποιηθεί το αντίστοιχο αντικείμενο.

```
class Rock2 {
    Rock2(int i) {
        System.out.println("Creating Rock number " + i);
    }
}

public class SimpleConstructor2 {
    public static void main(String[] args) {
        for(int i = 0; i < 10; i++)
            new Rock2(i);
    }
}
```

Υπερφόρτωση Μεθόδων (overloading)

ΕΠΛ233

Υπερφόρτωση Μεθόδων (overloading)

ΕΠΑ233

- **Υπερφόρτωση** μεθόδων προκύπτει στην Java όταν *το ίδιο όνομα μεθόδου μπορεί να δεχτεί διαφορετικούς τύπους και/ή διαφορετικό αριθμό παραμέτρων.*

Υπερφόρτωση Μεθόδων (overloading)

- **Υπερφόρτωση** μεθόδων προκύπτει στην Java όταν *το ίδιο όνομα μεθόδου μπορεί να δεχτεί διαφορετικούς τύπους και/ή διαφορετικό αριθμό παραμέτρων.*
- Η υπερφόρτωση μεθόδων χρησιμοποιείται ευρύτατα στον Α/ΣΠ, αλλά και ιδιαίτερα στους κατασκευαστές-constructors.

Υπερφόρτωση Μεθόδων (overloading)

- **Υπερφόρτωση** μεθόδων προκύπτει στην Java όταν *το ίδιο όνομα μεθόδου μπορεί να δεχτεί διαφορετικούς τύπους και/ή διαφορετικό αριθμό παραμέτρων.*
- Η υπερφόρτωση μεθόδων χρησιμοποιείται ευρύτατα στον Α/ΣΠ, αλλά και ιδιαίτερα στους κατασκευαστές-constructors.
- Αν δύο μέθοδοι (κατασκευαστές) έχουν το ίδιο όνομα, τότε πως γνωρίζει η Java ποιά μέθοδο θέλουμε να επικαλεστούμε;

Υπερφόρτωση Μεθόδων (overloading)

- **Υπερφόρτωση** μεθόδων προκύπτει στην Java όταν *το ίδιο όνομα μεθόδου μπορεί να δεχτεί διαφορετικούς τύπους και/ή διαφορετικό αριθμό παραμέτρων.*
- Η υπερφόρτωση μεθόδων χρησιμοποιείται ευρύτατα στον Α/ΣΠ, αλλά και ιδιαίτερα στους κατασκευαστές-constructors.
- Αν δύο μέθοδοι (κατασκευαστές) έχουν το ίδιο όνομα, τότε πως γνωρίζει η Java ποιά μέθοδο θέλουμε να επικαλεστούμε;
 - Κάθε υπερφορτωμένη μέθοδος πρέπει να δέχεται μια διαφορετική λίστα τύπων κατηγορημάτων.

Υπερφόρτωση Μεθόδων (overloading)

- **Υπερφόρτωση** μεθόδων προκύπτει στην Java όταν *το ίδιο όνομα μεθόδου μπορεί να δεχτεί διαφορετικούς τύπους και/ή διαφορετικό αριθμό παραμέτρων.*
- Η υπερφόρτωση μεθόδων χρησιμοποιείται ευρύτατα στον Α/ΣΠ, αλλά και ιδιαίτερα στους κατασκευαστές-constructors.
- Αν δύο μέθοδοι (κατασκευαστές) έχουν το ίδιο όνομα, τότε πως γνωρίζει η Java ποιά μέθοδο θέλουμε να επικαλεστούμε;
 - Κάθε υπερφορτωμένη μέθοδος πρέπει να δέχεται μια διαφορετική λίστα τύπων κατηγορημάτων.
 - Ακόμη και διαφορές στην σειρά των κατηγορημάτων είναι αρκετές για να ξεχωρίσουν δυό μεθόδους , αλλά αυτό δεν είναι «καλή» προγραμματιστική τακτική .

Παράδειγμα Υπερφόρτωσης

ΕΠΛ233

```
import java.util.*;
class Tree {
    int height;
    Tree() {
        prt("Planting a seedling"); height = 0;
    }
    Tree(int i) {
        prt("Creating new Tree that is "+ i +
            " feet tall"); height = i;
    }
    void info() {
        prt("Tree is "+ height + " feet tall");
    }
    void info(String s) {
        prt(s + ": Tree is " + height + " feet tall");
    }
    static void prt(String s) {
        System.out.println(s); }}
}
```

Παράδειγμα Υπερφόρτωσης (συνέχεια)


```
public class Overloading {
    public static void main(String[] args) {
        for(int i = 0; i < 5; i++) {
            Tree t = new Tree(i);
            t.info();
            t.info("overloaded method");
        }
        // Overloaded constructor:
        new Tree();
    }
}
```

Υπερφόρτωση και Αρχέγονοι τύποι

ΕΠΑ233

Υπερφόρτωση και Αρχέγονοι τύποι

ΕΠΑ233

- Αν ορίσουμε μια υπορουτίνα : **void f (double x) { /* */ }** και την καλέσουμε σαν **f(5)**, η παράμετρος «5» θα προαχθεί αυτόματα (promotion) σε 5.0.

Υπερφόρτωση και Αρχέγονοι τύποι

ΕΠΑ233

- Αν ορίσουμε μια υπορουτίνα : **void f (double x) { /* */ }** και την καλέσουμε σαν **f(5)**, η παράμετρος «5» θα προαχθεί αυτόματα (promotion) σε 5.0.
 - Τι θα συμβεί αν η f() είναι υπερφορτωμένη ώστε να δέχεται και ακέραιη παράμετρο;

Υπερφόρτωση και Αρχέγονοι τύποι

- Αν ορίσουμε μια υπορουτίνα : **void f (double x) { /* */}** και την καλέσουμε σαν **f(5)**, η παράμετρος «5» θα προαχθεί αυτόματα (promotion) σε 5.0.
 - Τι θα συμβεί αν η f() είναι υπερφορτωμένη ώστε να δέχεται και ακέραιη παράμετρο;
 - Θα εκτελεσθεί η έκδοση της f() που δέχεται ακέραιες παραμέτρους.

Υπερφόρτωση και Αρχέγονοι τύποι

- Αν ορίσουμε μια υπορουτίνα : **void f (double x) { /* */}** και την καλέσουμε σαν **f(5)**, η παράμετρος «5» θα προαχθεί αυτόματα (promotion) σε 5.0.
 - Τι θα συμβεί αν η f() είναι υπερφορτωμένη ώστε να δέχεται και ακέραιη παράμετρο;
 - Θα εκτελεσθεί η έκδοση της f() που δέχεται ακέραιες παραμέτρους.
- Γενικότερα, αν η τιμή που περνάμε σε μια μέθοδο έχει τύπο *μικρότερο* από τον τύπο της δηλωμένης παραμέτρου, τότε η τιμή *προάγεται* στον τύπο της παραμέτρου.

- Αν ορίσουμε μια υπορουτίνα : **void f (double x) { /* */}** και την καλέσουμε σαν **f(5)**, η παράμετρος «5» θα προαχθεί αυτόματα (promotion) σε 5.0.
 - Τι θα συμβεί αν η f() είναι υπερφορτωμένη ώστε να δέχεται και ακέραιη παράμετρο;
 - Θα εκτελεσθεί η έκδοση της f() που δέχεται ακέραιες παραμέτρους.
- Γενικότερα, αν η τιμή που περνάμε σε μια μέθοδο έχει τύπο *μικρότερο* από τον τύπο της δηλωμένης παραμέτρου, τότε η τιμή *προάγεται* στον τύπο της παραμέτρου.
- Αν υπάρχουν πολλοί τέτοιοι δυνατοί τύποι (πολλαπλών «υπερφορτώσεων»), τότε η προαγωγή γίνεται στον αμέσως μεγαλύτερο τύπο.

Υπερφόρτωση και Αρχέγονοι τύποι

- Αν ορίσουμε μια υπορουτίνα : **void f (double x) { /* */ }** και την καλέσουμε σαν **f(5)**, η παράμετρος «5» θα προαχθεί αυτόματα (promotion) σε 5.0.
 - Τι θα συμβεί αν η f() είναι υπερφορτωμένη ώστε να δέχεται και ακέραιη παράμετρο;
 - Θα εκτελεσθεί η έκδοση της f() που δέχεται ακέραιες παραμέτρους.
- Γενικότερα, αν η τιμή που περνάμε σε μια μέθοδο έχει τύπο *μικρότερο* από τον τύπο της δηλωμένης παραμέτρου, τότε η τιμή *προάγεται* στον τύπο της παραμέτρου.
- Αν υπάρχουν πολλοί τέτοιοι δυνατοί τύποι (πολλαπλών «υπερφορτώσεων»), τότε η προαγωγή γίνεται στον αμέσως μεγαλύτερο τύπο.
- Εξαίρεση έχουμε στην περίπτωση που ο τύπος της δηλωμένης παραμέτρου είναι char κι εμείς περνάμε έναν ακέραιο, ο οποίος δεν αντιστοιχεί σε τιμή χαρακτήρα char, τότε η τιμή αυτή προάγεται σε ακέραιο (και όχι , π.χ. σε short).

Παράδειγμα

ΕΠΛ233

```
public class Foo {  
    void f1(double x) {  
        System.out.println("double f1 -->" + x); }  
  
    void f1(int x) {  
        System.out.println("int f1 -->" + x); }  
  
    public static void main(String[] args) {  
  
        Foo ff = new Foo();  
        ff.f1(5);  
    }  
}
```

Η χρήση του **this**

ΕΠΛ233

```
class Banana {  
    double param;  
  
    Banana(int prm) {  
        param = prm;  
    }  
  
    void f(int i) {  
        System.out.println("Calc: " + i * param);  
    }  
    Banana a = new Banana(5), b = new Banana(7);  
    a.f(1);  
    b.f(2);  
}
```

Η χρήση του **this** (συνέχεια)

- Πως μπορεί η μέθοδος **f()** να γνωρίζει αν καλείται από το αντικείμενο **a** ή το αντικείμενο **b**;
 - $a.f(1) \Leftrightarrow \text{Banana}.f(a,1)$
 - $b.f(2) \Leftrightarrow \text{Banana}.f(b,2)$
 - Αν θέλουμε, μέσα από κάποιο αντικείμενο, να αποκτήσουμε πρόσβαση-χειριστήριο προς τον εαυτό του, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την ειδική μεταβλητή **this**, η οποία είναι χειριστήριο για το αντικείμενο μας.
- Ανάθεση στην **this** δεν επιτρέπεται.
- Μέσω της **this** μπορούμε να περάσουμε το τρέχον αντικείμενο σαν παράμετρο σε μεθόδους άλλων αντικειμένων.

Παράδειγμα χρήσης this

```
// Simple use of the "this" keyword.
public class Leaf {
    private int i = 0;
    Leaf increment() {
        i++;
        return this;
    }
    void print() { System.out.println("i = " + i); }
    public static void main(String[] args) {
        Leaf x = new Leaf();
        x.increment().increment().increment().print();
    }
}
```

- Πολλαπλή κλήση της ίδιας μεθόδου πάνω στο ίδιο αντικείμενο.

Κλήση κατασκευαστών από κατασκευαστές

- Μέσα σε έναν **constructor**, η δεσμευμένη λέξη **this** μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σαν **κλήση μεθόδου**, με πέρασμα σε αυτήν παραμέτρων.
- Σε μια τέτοια περίπτωση, έχουμε ρητή κλήση μιας διαφορετικής εκδοχής του constructor, η οποία έχει υποδηλωθεί με υπερφόρτωση.
- Η λέξη **this** μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν **constructor** μέσα σε κάποιον constructor, **μόνο σαν πρώτη εντολή του constructor** και **μόνο για μιά φορά**.

Παράδειγμα

```
// Calling constructors with "this"
```

```
public class Flower {  
    private int petalCount = 0;  
    private String s = new String("null");  
    Flower(int petals) {  
        petalCount = petals;  
    }  
    Flower(String ss) {  
        s = ss;  
    }  
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)

EIA233

```
Flower(String s, int petals) {  
  
    this(petals);  
    this(s); // Δεν επιτρέπεται δεύτερη κλήση του this  
    this.s = s;  
}  
  
Flower() {  
    this("hi", 47);  
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)


```
void print() {  
    this(11); // Δεν επιτρέπεται η κλήση του this εκτός constructor  
    System.out.println("petalCount = " + petalCount + " s = "+  
s);  
}  
  
public static void main(String[] args) {  
    Flower x = new Flower();  
    x.print();  
}  
}
```

Στατικές Μέθοδοι και this

ΕΠΑ233

Στατικές Μέθοδοι και `this`

ΕΠΑ233

- Σε μια στατική μέθοδο **δεν** μπορεί να γίνει χρήση του **`this`** (γιατί;)

Στατικές Μέθοδοι και `this`

- Σε μια στατική μέθοδο **δεν** μπορεί να γίνει χρήση του **`this`** (γιατί;)
- Από μια μη-στατική μέθοδο μπορούν να κληθούν στατικές μέθοδοι.

- Σε μια στατική μέθοδο **δεν** μπορεί να γίνει χρήση του **this** (γιατί;)
- Από μια μη-στατική μέθοδο μπορούν να κληθούν στατικές μέθοδοι.
- Στατικές μέθοδοι μπορούν να καλέσουν μη-στατικές μεθόδους;
 - Όχι, διότι σε ποιό αντικείμενο θα σταλεί το μήνυμα για κλήση της μη-στατικής μεθόδου;
 - Εξαίρεση: η κλήση μη-στατικής μεθόδου μέσω χειριστηρίου που περνιέται σαν παράμετρος στην στατική μέθοδο.


```
public class Foo {
    static void test(Foo g) {
        g.f1(0.9);
    }
    void f1(double x) {
        System.out.println("double f1 -->" + x);
    }

    void f1() { test(this); }

    public static void main(String[] args) {
        Foo ff = new Foo();
        ff.f1();
    }
}
```


Ανασκόπηση Αρχικοποιήσεων

- Μέσα σε μια κλάση, η σειρά των αρχικοποιήσεων καθορίζεται από τη σειρά δήλωσης των πεδίων δεδομένων της κλάσης.
- Ακόμη κι αν οι αρχικοποιήσεις είναι διεσπαρμένες ανάμεσα σε δηλώσεις μεθόδων, τα πεδία θα αρχικοποιηθούν πριν την κλήση οποιασδήποτε μεθόδου, **ακόμη και του constructor.**
- Πότε γίνεται η αρχικοποίηση **στατικών μεταβλητών;**
 - Μόνο όταν αυτό καταστεί αναγκαίο, είτε λόγω δημιουργίας του πρώτου σχετικού αντικειμένου, είτε λόγω κλήσης κάποιας στατικής μεθόδου της αντίστοιχης κλάσης.

- Έστω ότι έχουμε ορίσει μια κλάση Dog.
- Την πρώτη φορά που δημιουργείται ένα αντικείμενο Dog, ή την πρώτη φορά που καλείται μια **στατική** μέθοδος της Dog ή γίνεται πρόσβαση σε ένα **στατικό** πεδίο της κλάσης Dog, ο διερμηνέας της Java πρέπει να βρεί την κλάση **Dog.class**, την οποία αναζητεί με την βοήθεια του **classpath**.
- Καθώς η **Dog.class** φορτώνεται (οπότε και δημιουργείται ένα αντικείμενο **Class**), εκτελούνται όλοι οι **στατικοί αρχικοποιητές** (static initializers). Επομένως η στατική αρχικοποίηση συμβαίνει μόνο μια φορά, όταν το **Class Object** φορτώνεται για πρώτη φορά.
- Όταν δημιουργηθεί αντικείμενο Dog με την **new Dog()**, η διεργασία δημιουργίας κρατάει πρώτα αρκετό χώρο στον σωρό.
- Ο χώρος που κρατήθηκε αρχικοποιείται με μηδενικά.

- Οποιοσδήποτε αρχικοποιήσεις έχουν δηλωθεί εκτελούνται.
- Εκτελούνται οι **constructors** τού αντικειμένου. Στο σημείο αυτό μπορούμε να έχουμε αρκετή δραστηριότητα, ιδιαίτερα όταν η κλάση μας κληρονομεί χαρακτηριστικά άλλων κλάσεων.

Ρητή στατική αρχικοποίηση

- Μπορούμε να συγκεντρώσουμε τις στατικές αρχικοποιήσεις (static initializations) μέσα σε ένα ειδικό “στατικό πλαίσιο” (static block), στο εσωτερικό μιας κλάσης.
- Οι ρητές στατικές αρχικοποιήσεις εκτελούνται μαζί με τους στατικούς αρχικοποιητές.

```
public class Spoon {  
    static int i;  
    static {  
        i = 47;  
    }  
}
```

```
class Cups {  
    static Cup cup1;  
    static Cup cup2;  
    static {  
        cup1 = new Cup(1);  
        cup2 = new Cup(2);  
    }  
}
```

Αρχικοποίηση στιγμιοτύπου

- Non-static instance initialization: παρόμοια σύνταξη με τους ρητούς στατικούς αρχικοποιητές:

- Π.χ.:

```
public class Mugs {  
    Mug mug1;  
    Mug mug2;  
    {  
        mug1 = new Mug(1);  
        mug2 = new Mug(2);  
        System.out.println("Instance Initialization");  
    }  
    ...  
}
```

Άλλα θέματα

Variable Argument Lists

- Στη JAVA 5.0, οι μέθοδοι μπορούν να δηλωθούν ώστε κατά την κλήση τους να μπορούν να λάβουν μεταβλητό αριθμό παραμέτρων (vararg methods)
 - Π.χ. η `System.out.printf()`
 - `System.out.printf(“%d %d 5d\n”,1,2,3);`
- Οι μέθοδοι vararg τυγχάνουν διαχείρισης από τον μεταγλωττιστή, ο οποίος μετατρέπει μια vararg δήλωση σε κανονική δήλωση μεθόδου που αναμένει σαν παράμετρο ένα πίνακα παραμέτρων. Π.χ.:
 - `public static int max(int first, int... rest) { ... }`
 - `public static int max(int first, int[] rest) { ... }`

Enumerated types

- Στη JAVA 5.0, εκτός από τους τύπους αναφοράς (reference types) Class και Interface, έχει προστεθεί και ο τύπος Απαρίθμησης (Enumerated type ή enum).
- Ένας τύπος Απαρίθμησης προσδιορίζει ένα πεπερασμένο (απαριθμήσιμο) σύνολο τιμών και εξασφαλίζει ασφάλεια τύπου (type safety):
 - μια μεταβλητή τύπου απαρίθμησης μπορεί να αποθηκεύσει μόνο τιμές αυτού του τύπου ή το null
- `public enum Seasons {WINTER, SPRING, SUMMER, AUTUMN}`
- Οι τιμές του τύπου Απαρίθμησης (enumerated values or enum constants) είναι σαν στατικά και τελικά πεδία δεδομένων (static, final data fields) και χρησιμοποιούνται ως εξής: `Seasons.WINTER`

Boxing, Unboxing, Autoboxing


```
Integer i = 0; // boxing
Number n = 0.0f; // boxing
Integer i = 1;
int j = i;
i++;
Integer k = i+2; // i is unboxed and boxed up again
i=null;
j = i; // unboxing throws NullPointerException
```


Αποκομιδή Σκυβάλων

Garbage Collection

- Πως δημιουργούνται τα «σκουπίδια» στην JAVA και που είναι αποθηκευμένα;
- Ποιός είναι ο ρόλος του αποκομιστή σκυβάλων (σκουπιδιάρη);
 - Να **απελευθερώνει μνήμη**, η οποία έχει δεσμευθεί με τη **new** και να την επιστρέφει στο σωρό.
 - Είναι αυτό αρκετό για την «**εκκαθάριση**» αχρειαστων αντικειμένων;
 - Αρκετές φορές, η «εκκαθάριση» των αντικειμένων στη Java δεν είναι πολύ απλή υπόθεση, που μπορεί να αφεθεί στον σκουπιδιάρη.
 - Υπάρχει η πιθανότητα, με τη δημιουργία του αντικειμένου αυτού να έχουν κληθεί βιβλιοθήκες οι οποίες δημιουργούν άλλα αντικείμενα, γραφικά, δεσμεύουν μνήμη χωρίς κλήση της new (με επίκληση ιθαγενών-native μεθόδων) κοκ.

Γενικές Αρχές για την Αποκομιδή Σκυβάλων

ΕΠΑ233

- Τα αντικείμενά σας μπορεί να μην συλληχθούν ποτέ από τον αποκομιστή, ακόμη κι αν καταστούν σκουπίδια.
- Η αποκομιδή σκυβάλων δεν ισοδυναμεί με *καταστροφή* των αντικειμένων-σκουπιδιών.
- Η αποκομιδή σκυβάλων αφορά μόνο στην απελευθέρωση μνήμης.

- Ο αποκομιστής σκυβάλων δεν επιλύει το πρόβλημα της **εκκαθάρισης** αντικειμένων στη Java, διότι:
 - «Απορρίματα» της Java μπορεί να μη συλλεχθούν από τον αποκομιστή σκυβάλων. Ο λόγος είναι ότι συχνά τα προγράμματα δεν ξεμένουν από μνήμη, οπότε δεν καλείται ο GC στο χρόνο ζωής τους.
 - Ο αποκομιστής σκυβάλων γνωρίζει πως να αποδεσμεύσει μνήμη που έχει κρατηθεί με την **new**, όχι όμως και τι θα κάνει με ιδιάζουσες περιπτώσεις μνήμης που έχουν κρατηθεί από κάποιο αντικείμενο.
 - Στη Java, η αποκομιδή σκυβάλων **δεν ισοδυναμεί με καταστροφή των αντικειμένων** (όπως στην C++). Αν υπάρχει κάποια δραστηριότητα που πρέπει να εκτελεσθεί πριν την ολοκλήρωση της χρήσης ενός αντικειμένου, τη δραστηριότητα αυτή πρέπει να την καθορίσει σαφώς ο προγραμματιστής.

- Για κάθε κλάση της Java μπορούμε να ορίσουμε μια μέθοδο **finalize()**, με την οποία μπορούμε να κάνουμε αναγκαίες «εκκαθαρίσεις» που προηγούνται της αποδέσμευσης των αντικειμένων της κλάσης.
- Στην περίπτωση που έχει οριστεί η **finalize**, όταν κληθεί ο αποκομιστής σκυβάλων (GC) και επιχειρήσει να απελευθερώσει τη μνήμη αντικειμένου της αντίστοιχης κλάσης ο GC:
 - θα καλέσει πρώτα την **finalize**
 - στο επόμενο πέρασμά του θα απελευθερώσει τη μνήμη του αντικειμένου
- Ο GC στοχεύει **στην απελευθέρωση μνήμης**. Αυτή θα πρέπει να είναι και η δραστηριότητα της **finalize**, όποτε χρησιμοποιείται.
- Η χρησιμότητα της **finalize** περιορίζεται κυρίως σε ειδικές περιπτώσεις («ιθαγενείς» μέθοδοι – native methods).

Ρητή Εκκαθάριση Αντικειμένων

- Στη Java τα αντικείμενα δημιουργούνται μόνο με χρήση της `new`.
- Δεν δημιουργούνται «τοπικά» αντικείμενα (στη στοίβα) και δεν υπάρχει μέθοδος `delete` για καταστροφή αντικειμένων.
- Αν ωστόσο θέλουμε να «εξαναγκάσουμε» την απαλοιφή μη χρησιμοποιούμενων αντικειμένων, μπορούμε να καλέσουμε από το πρόγραμμά μας τον Αποκομιστή Σκυβάλων (GC), ακολουθούμενο από την μέθοδο `runFinalization`:
`System.gc();`
`System.runFinalization();`
- Πως λειτουργεί η **`System.runFinalization();`**

Παράδειγμα

ΕΠΛ233

```
// Demonstration of the garbage  
// collector and finalization
```

```
class Chair {  
    static boolean gcrun = false;  
    static boolean f = false;  
    static int created = 0;  
    static int finalized = 0;  
    int i;  
    Chair() {  
        i = ++created;  
        if (created == 47)  
            System.out.println("Created 47");  
    }  
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)


```
public void finalize() {
    if (!gcrun) { // The first time finalize() is called:
        gcrun = true;
        System.out.println("Beginning to finalize after "
            + created + " Chairs have been created");
    }
    if (i == 47) {
        System.out.println("Finalizing Chair #47, " +
            "Setting flag to stop Chair creation");
        f = true;
    }
    finalized++;
    if (finalized >= created)
        System.out.println("All " + finalized +
            "finalized");
    }
}
```

Παράδειγμα (συνέχεια)


```
public class Garbage {  
    public static void main(String[] args){  
        while (!Chair.f) {  
            new Chair();  
            new String("To take up space");  
        }  
        System.gc(); // forces execution of GC  
        System.runFinalization(); // finalizes all unfinalized objects  
    }  
}
```

Τεχνικές Αποκομιδής Σκυβάλων

ΕΠΑ233

Τεχνικές Αποκομιδής Σκυβάλων

ΕΠΑ233

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;

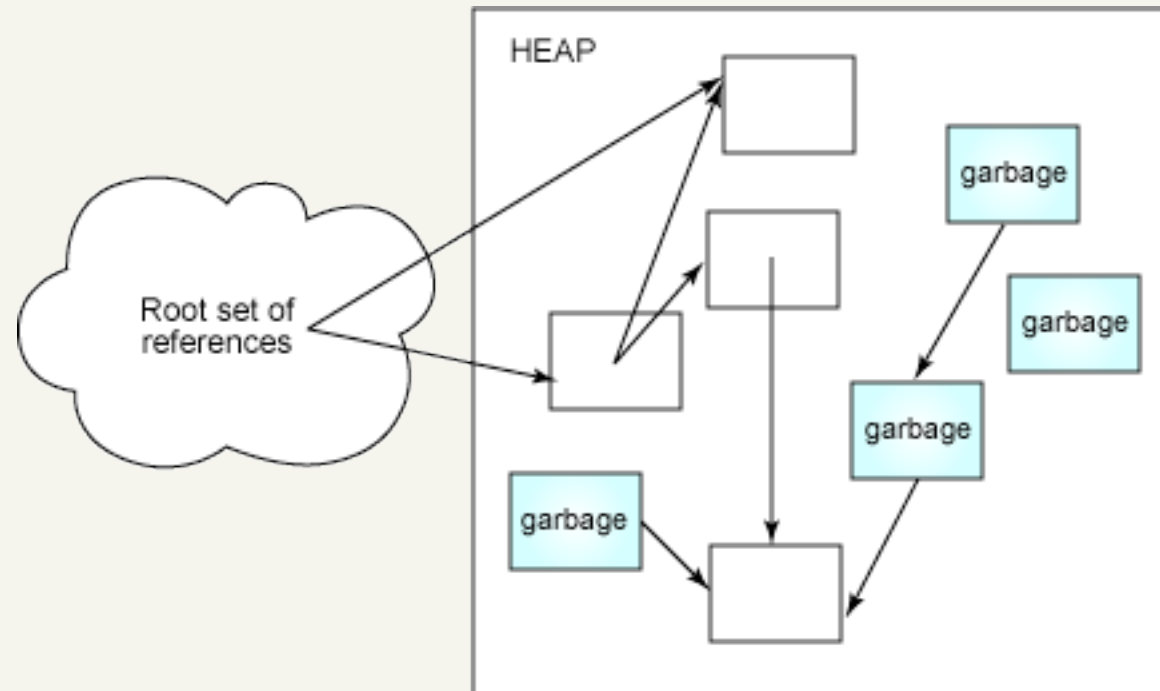
Τεχνικές Αποκομιδής Σκυβάλων

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;
- Tracing live objects back to references living on the stack or static memory: **ιχνηλασία σε ζώντα χειριστήρια.**

Τεχνικές Αποκομιδής Σκυβάλων

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;
- Tracing live objects back to references living on the stack or static memory: **ιχνηλασία σε ζώντα χειριστήρια**.

Τεχνικές Αποκομιδής Σκυβάλων

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;
- Tracing live objects back to references living on the stack or static memory: **ιχνηλασία σε ζώντα χειριστήρια**.
- Προσέγγιση τού JVM: προσαρμοζόμενος ΑΣ (adaptive)

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;
- Tracing live objects back to references living on the stack or static memory: **ιχνηλασία σε ζώντα χειριστήρια**.
- Προσέγγιση τού JVM: προσαρμοζόμενος ΑΣ (adaptive)
 - **Stop-and-copy**: μεταφορά των ζώντων αντικειμένων από έναν σωρό σε κάποιον άλλο, αφού πρώτα σταματήσει η εκτέλεση του προγράμματος.

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;
- Tracing live objects back to references living on the stack or static memory: **ιχνηλασία σε ζώντα χειριστήρια**.
- Προσέγγιση τού JVM: προσαρμοζόμενος ΑΣ (adaptive)
 - **Stop-and-copy**: μεταφορά των ζώντων αντικειμένων από έναν σωρό σε κάποιον άλλο, αφού πρώτα σταματήσει η εκτέλεση του προγράμματος.
 - **Mark-and-sweep**: εντοπισμός και υποσημείωση των ζώντων αντικειμένων, ξεκινώντας από την στοίβα και την στατική μνήμη. Μετά το πέρας της υποσημείωσης, σάρωση του σωρού και εκκαθάριση των σκυβάλων.

- **Reference counting** (μέτρηση αναφορών) – τι γίνεται με αυτοαναφερόμενες κυκλικές δομές σκυβάλων;
- Tracing live objects back to references living on the stack or static memory: **ιχνηλασία σε ζώντα χειριστήρια**.
- Προσέγγιση τού JVM: προσαρμοζόμενος ΑΣ (adaptive)
 - **Stop-and-copy**: μεταφορά των ζώντων αντικειμένων από έναν σωρό σε κάποιον άλλο, αφού πρώτα σταματήσει η εκτέλεση του προγράμματος.
 - **Mark-and-sweep**: εντοπισμός και υποσημείωση των ζώντων αντικειμένων, ξεκινώντας από την στοίβα και την στατική μνήμη. Μετά το πέρας της υποσημείωσης, σάρωση του σωρού και εκκαθάριση των σκυβάλων.
 - δουλεύει ικανοποιητικά όταν δεν υπάρχουν πολλά σκουπίδια

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

ΕΠΑ233

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

ΕΠΑ233

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++
 - “first-fit” ή “best-fit” αλγόριθμοι για τη διαχείριση του ελεύθερου χώρου στον σωρό

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++
 - “first-fit” ή “best-fit” αλγόριθμοι για τη διαχείριση του ελεύθερου χώρου στον σωρό
- Η αποδέσμευση ήταν εξίσου ακριβή:

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++
 - “first-fit” ή “best-fit” αλγόριθμοι για τη διαχείριση του ελεύθερου χώρου στον σωρό
- Η αποδέσμευση ήταν εξίσου ακριβή:
 - mark-sweep ολόκληρου του σωρού σε κάθε σκούπισμα από τον αποκομιστή σκυβάλων

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++
 - “first-fit” ή “best-fit” αλγόριθμοι για τη διαχείριση του ελεύθερου χώρου στον σωρό
- Η αποδέσμευση ήταν εξίσου ακριβή:
 - mark-sweep ολόκληρου του σωρού σε κάθε σκούπισμα από τον αποκομιστή σκυβάλων
- Σε μεταγενέστερες εκδόσεις της JAVA (HotSpot JVM), ο σωρός λειτουργεί σαν ιμάντας (conveyor belt).

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++
 - “first-fit” ή “best-fit” αλγόριθμοι για τη διαχείριση του ελεύθερου χώρου στον σωρό
- Η αποδέσμευση ήταν εξίσου ακριβή:
 - mark-sweep ολόκληρου του σωρού σε κάθε σκούπισμα από τον αποκομιστή σκυβάλων
- Σε μεταγενέστερες εκδόσεις της JAVA (HotSpot JVM), ο σωρός λειτουργεί σαν ιμάντας (conveyor belt).
 - Η δημιουργία (μικρών) αντικειμένων γίνεται πάρα πολύ γρήγορα στη JAVA (10 εντολές μηχανής) και πιο “φθηνά” από την C/C++.

Αποκομιδή Σκυβάλων στη JAVA

- Στις αρχικές εκδόσεις της JAVA, η δέσμευση μνήμης για κατασκευή αντικειμένων ήταν εξίσου “ακριβή” με τη δυναμική δέσμευση μνήμης στη C και στη C++
 - “first-fit” ή “best-fit” αλγόριθμοι για τη διαχείριση του ελεύθερου χώρου στον σωρό
- Η αποδέσμευση ήταν εξίσου ακριβή:
 - mark-sweep ολόκληρου του σωρού σε κάθε σκούπισμα από τον αποκομιστή σκυβάλων
- Σε μεταγενέστερες εκδόσεις της JAVA (HotSpot JVM), ο σωρός λειτουργεί σαν ιμάντας (conveyor belt).
 - Η δημιουργία (μικρών) αντικειμένων γίνεται πάρα πολύ γρήγορα στη JAVA (10 εντολές μηχανής) και πιο “φθηνά” από την C/C++.
 - Επίσης, η αποκομιδή των σκυβάλων είναι πολύ γρήγορη.